

TELEGRAFUL ROMAN.

Apere Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceane Sibiu, strada Măcelarilor 45.
Corespondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Și pe pământ pace.

Cu aceste sublime cuvinte s'a adresat corul îngerilor cătră păstorii, cari păseceau turmele în jurul Vifleimului.
Aceste cuvinte le auțim de câte-ori se cântă în biserica noastră Doxologia cea mare, aceste îngeresci cuvinte le auțim de câte-ori se cetesce în biserica Doxologia cea mică ; nici odată însă ele nu pătrund cu atâta tărie la inimile noastre, ca și când le auțim rostindu-ni-se ele la ziua Nascerei Domnului.

nu sunt în consonanță cu cuvintele Evangheliei, nu sunt în consonanță cu modelul, ce ni-se arată în sfânta Evangelie.

Nu mai suntem noi ómenii cei umiliți cu duchul, nu mai suntem noi ómenii cei modești, nu mai ales ómenii, cari s'e sacrificăm interesele personale pentru interesele comune ale națiunii și ale bisericii.

In viața noastră bisericăscă, în viața noastră națională, în corolațiunile noastre sociale, în contactul nostru cu conmembrii din aceleași corporațiuni, nu mai întâlnim modestia, nu desinteresul din cuvintele Evangheliei, nu mai ales dorul de a aduce jertfe materiale și morale pentru binele comun.

Interesele personale predomină tóte acțiunile noastre. Intereselor personale subordinaăm interesele publice, bisericesci și naționale, în fața intereselor personale sacrificăm interesele publice; ne atingem de cinstea părinților nostri, li tragem în tină buna reputațiune, li atacăm memoria, li săpăm mormintele, și ca hiene ne atingem de rămășițele lor pământesci și sufletesci, căci așa o cere fudulia personală, și noi mari numai așa ne putem închipui, dacă vom nimici tot ce altul a făcut, ca numai ale noastre nemernicii s'e le mai vadă generațiunea actuală.

In loc de a lua chip de rob pentru mântuirea altora, cu tragerea altora în noroiu voim s'e strălucim noi, și acest pericolu curent se cultivă cu predilecțiune spre a da modele junimeii.

Așa stăm cu modestia, așa cu spiritul de jertfă. In fața acestui trist tablou este pentru noi adevărată renascere, privind la timpurile trecute, când părinții nostri aplicau cuvintele din Evangelie.

Traiu modest, creștinesc, plin de virtuți al părinților nostri, religiozitatea, care caracteriza tóte fazele vieții lor, tării lor în credință, alipirea lor de datinile străbune, dorul lor de a jertfi pe altarul bisericii și al națiunii, tóte aceste mai trăiesc numai în amintirea noastră.

Ca la icóne sfinite privim la viața, la faptele, la traiul, la modestia, la dorul de a jertfi al părinților nostri, cari prin virtuțile lor ne-au asigurat nouă starea mai priincioasă de acuma, și ne îngrozim când în noianul de fudulie și de nesățiu, în loc de a crea și noi alte noue instituțiuni culturale, nu suntem în stare s'e mai susținem nici ce au creat ei.

Pace pe pământ, bunăvoire între ómeni!

Ca și când nu nouă ne-ar fi adresate cuvintele îngeresci; în loc de a căuta, ca cel puțin în ale noastre interne s'e concluerăm în pace, noi ne silim a ne desbina pe tóte terenele și a căuta acele fire, cari pot produce neînțelegeri.

Mai ales în direcțiunea această anul trecut a fost fatal pentru noi românii, și ca bisericii și ca națiune.

In sərbătorile Nascerei Domnului vom auđi din nou sublimetele cuvinte din Evangelie.

In sərbătorile Crăciunului puținii dintre noi, cari mai ținem la datinile străbune, vom auđi vocile de îngerași ale copilașilor nostri, ale colindașilor nostri, și colindele, orațiunile lor, ne vor aduce aminte de timpurile, în cari trăiau părinții nostri, cari în pace, în bună înțelegere au lucrat spre a ne asigura nouă o stare mai bună.

Sərbătorile aceste ne vor trezi, așa sperăm noi, și ne vor îndrepta atențiunea asupra multelor noastre neajunsuri, cari numai atunci se vor delătura, dacă vom asculta de învățătura Evangheliei, dacă interesele personale le vom subordina celor publice, dacă pace, dacă bunăvoire va fi între noi.

Cu încredere în ăile mai bune trimitem cetitorilor nostri ca salutare cuvintele îngerilor: „Pe pământ pace, între ómeni bunăvoire“!

Federalism! Crisa Ungară începe a ocupa și străinătatea. Diare mari o discută ca pe o cestiune de ordin politic însămnat. Așa „Nevoje Vremja“ scriind despre crisele parlamentare din Austria și Ungaria este de părere, că în cadrul relațiilor lor

ciproce, un singur mijloc de scăpare este: transformarea Austro-Ungariei pe base federaliste. Se impune cu necesitate, dice diarul rusesc, o revedere a constituției pentru ambe părțile monarchiei.

Alegerea Metropolitului.

— Voci de presă —

„Gazeta Transilvaniei“ aduce în fruntea numărului seu de Marți următorul articol aprețiator al alegerii noastre de Metropolit:

Pe când scriem aceste rënduri, tótă lumea românăscă de la noi se ocupă de evenimentul alegerii de Metropolit, sèvresită alaltăieri în Sibiu.

Interesul deosebit, cu care a fost urmărită în sînul nostru lucrarea congresului electoral, izvorea din convingerea generală, că această alegere are o mare însemnătate în viața noastră bisericăscă și națională.

Congresul, conșciu de această însemnătate a actului, ce avea s'e-l îndeplinească, i-a dat o soluțiune, care n'a suprins pe nimeni, dar pôte tocmai pentru ceea a avut un efect liniștitor, și a produs cea mai bună impresiune pretutindenii.

N'a surprins pe nimeni rezultatul alegerii, fiindcă persoana, care a întrunit majoritatea voturilor congresului, este binecunoscută clerului și poporului din întreaga Metropolie, și activitatea ei, într'o chemare înaltă bisericăscă, este o carte deschisă.

Alesul congresului este cel mai vechiu dintre Episcopi, care de două-deci și patru de ani guvernază diecesa Aradului, și care împreună cu Episcopii Caransebeșului și cu reșoatul Metropolit, au condus în acest lung interval afacerile provinciei metropolitane.

Noul alesul Metropolit este prin urmare chiar prin poziția sa în sînul bisericii și prin partea însemnată, ce a avut-o în conducerea acesteia, chemat s'e ocupe postul înalt, ce i-s'a încredințat și care reclamă în așa mare grad cunoșcerea profundă a tuturor raporturilor bisericesci și a dezvoltării lor, precum și multă esperiență.

Prea Sfinția Sa Ioan Mețianu însă, mai are la activul seu și o lucrare neobosită și plină de róde, ce a desfășurat-o de aproape un pătrar de véc ca Episcop al diecesei Aradului.

FOIȚA.

Rozele.

De ziua numelui, în dar Primise roze Anișóra;
Le-a strîns frumos într'un păhar, — Dar rozele muriră sara...

Le cercetăză, suspinând, Nedumerită, mititica.
De ce s'au stîns așa curênd? Nu le făcuse dór' nimica...

Și gândul ei nevinovat Se 'ntunecă d'atâta jale,
Când vede cum s'a spulberat Viața mândrelor petale.

Și-acum, cu drag, le-adună iar — Ó, de-ar putea, le-ar da ființă!
Dar isbucnesce 'n plâns amar, Vêdênd că e cu neputință...

Sărman copil neștiutor Ce-ți plângi perduta ta comóră.
Asemeni rozelor ce mor: Tot ce ni-e drag, e scris s'e móră...

St. O. Iosif.

Cele trei ursitori.

Lângă casa unui sêrac, în o nópte de Crăciun, cele trei ursitori se oprise din alergatul lor prin lume, ca s'e ursescă unui copilăș nou născut.

Casa sêracului, zidită în tot-d'auna în marginea orașului sau a satului, stă cocoșată sau aplicată într'o parte, învelită cu stof verđui de vechiu ce este, cu streășina slujind drept coș, iar ca ferêștră o cercevea cât palma de mare, și avênd drept geam o beșică de bou, prin care abia se strecură puțină lumină.

Ea stă singură în margine de drum; în jurul ei nici ogradă, nici coșar; tot vântul ce alêrgă nebun prin sat, numai de ea pare că s'e lovește, rêsbind șuerător și rece prin zidurile crăpate ce amenință a cădea.

Un pat de lemn înveluit cu o cergă, este tot avutul acestei căsuțe, iar lângă el înfășat în zdremțe, tremurând în o copae copilul nou născut, pentru care ursitórele au poposit lângă ferêștră a-l ursi.

Pe lavița ăintuită în perete, drept lumină înotă o feștiță în grășime, umplênd odaia mai mult de miros de cât de lumină, pe

când în un ungher, un căne rîios încolăcit de frig, mârâe din când în când, rêspondênd araimanului de căni din sat.

Pe singura fereastră, mama copilului a pus după obicei, de cu sêră darurile ursitorilor: pâne, sare, ceapă, vin, un de lemn, doi trei arginți, și după îndemnul babei móșe, și un clondir cu rachiu, iar mama cu mâinile împreunate în pôlă, privește pe sub marginea năfrămei de pe frunte, la odorul din copae, care dórme somnul nevinovat al îngerilor...

Singură baba móșe, umblând prin odă din loc în loc, și mai ales pe lângă ferêștră, se uită cu jind la lucrurile puse pe dênșă, știind bine că a doua ăi vor fi tóte ale ei, după ce mai întâi vor fi gustat ursitorile, cum este obiceiul la fie care nou născut.

Cântă cocoșii în spre zori, când abia se lipește somnul de trupita mamă. Dar d'odată tresare spêriată în sus, căci îi pare că copilul a țipat.

Întăia ursitóre își spusese cuvêntul, îl ursise... și cam în acest fel:

Tu nenorocită ființă, născută în un ceas rêu, tu prin muncă vei face fericirea altora, fără a fi tu v'rodată fericit. Cerul cu Dumneșeu va fi credința și speranța ta până la

mórte, brațele și corpul têu va apăra patria și Domnul țerei, sângele têu însă vêrsat, nu se va mai putea pune la loc, căci, cei pe cari îi vei apăra, nu vor găsi pentru tine de cât multe decorații, însă nu-ți vor pune la loc, nici membrele rêmase pe câmpul de luptă, nici nu-ți vor da codrul de pâne zilnic, pe care în neputința ta nu-l vei putea munci.

De aceea a țipat sêrmanul copil...

Adormit iarăși, nu trecu mult și copilul țipă din nou, și pare că mai tare ca întăia óra.

A doua ursitóre îl urzise:
Tu a cărui vină este numai, că ai venit în lume din greșéla altora, vei fi în curênd om martir, iar sêrăcia va fi tot bunul têu în lume, cu sudórea frunții vei uda țerina plesnită de uscăciune, și în care fierul plugului va tăia greu brazda, ne-dându-ți la urmă de cât puțin rod. Din acest rod, cincii părți mai mult țil va fura arendașul, fiind că așa te-ai învoit, — patru părți va lua stăpânirea, căci este stăpânire, iar una, și care încă pleavă stricată a rodului muncii cu atât amar — îți va rêmânea ție și copiilor ței. Vita, tovarêșul têu de muncă, bêtărănă și slăbită de jug, nu va fi a ta, ci a esecutorului care ți-o va vinde cu toba în bătătură,

Nu numai odată ni-s'a dat ocaziune în decursul timpului de-a releva în colonele foi noastre, însemnatele progrese ce le-a făcut diecesa Aradului pe terenul cultural și administrativ sub păstoria Prea Sfinției Sale. Aceste progrese sunt deja bine cunoscute; amici și contrari se unesc în a constata, că averile bisericești au crescut și așezămintele de cultură, de tot felul, s'au înmulțit în mod considerabil sub conducerea vigilantă a Episcopului Mețianu, așa că rezultatele dobândite sunt de model.

Nu voim să intrăm acum în amănunte. Ni-se va da ocaziune să revenim asupra activității de Episcop a noului ales. Am ținut numai să arătăm, de ce alegerea săvârșită de congres, nu numai că n'a putut surprinde pe nimeni, dar este întimpinată cu viuă simpatie între români.

Speranțele tuturor se îndreptă așu- pra noului Metropolit, care în poziția această înaltă, ia asupra-și grele îndatoriri, fiindu-i încredințată cărma bisericii române gr.-or. și cu acesta și marea problemă a promovă- rei și apărării intereselor culturale și națio- nale ale poporului român.

Dea cerul, ca votul de Sâmbătă al con- gresului să aducă deplina realizare a acestor speranțe îndreptățite!

Lămuriri

privitor la adunarea datelor despre dotațiunea clerului.

În afacerea adunării datelor ne- cesare cu privire la constatarea veni- telor parohiale, ni-s'au adresat o mul- țime de întrebări.

Ne este imposibil a le răspunde tuturor în special, de aceea, cuprin- dându-le la oală, răspundem pe această cale, având fiecare a considera partea care-l privește.

De sine se înțelege, că recomandați- unile noastre n'au de loc caracter oficial.

1. Fasiunile se fac în limba română, care e limba oficială a bisericii noastre.

2. În parochiile vacante călele trimise le umple administratorul parochial însărcinat cu purtarea oficiului, consultând și comitetul parochial.

3. Unde parochul e suspendat, de sine se înțelege, că trebuie să fie alt preot instituit de administrator.

4. Fôia de emolumente pentru preoți (dijlevél) la noi nu este introdusă. S'ar putea considera de atare concursul pentru întregirea parochiei, întru-cât acela specifică amănunțit venitele. Alinea ultimă din instrucție (pag. 11) indică modul de purcedere la statorirea venitelor dela credincioși, biserică, patron în bani, naturalii, lucr. Noi credem a fi mai ducător la scop, dacă oficiul parochial împreună cu comitetul parochial statorește — la cas de a nu se afla alt document — aceste venite, oștrădând câte un document, care să se predee spre subscriere și primăriei.

5. Că cineva e cetățean ungar să ade- veresece prin document dela primăria comunală.

Acest document este un fel de „act de apartinenă” (illetőségi bizonyítvány) și tre- bua dat spre vidimare și oficiului pretorial.

Dealtcum această constatare de cetățean un- gar privește mai mult pe jidanii ortodocși ai căror rabini — în lipsa de școlă specială în Ungaria—sunt aduși din Galiția și Germania Informațiuni mai detaliate în această privință pot da primarii și notarii, respective magis- tralele orașenesci.

6. Dacă datul înființării parochiei e necunoscut de sine se înțelege, că în rubrica corespunderă se însamnă „datul înființării parochiei e necunoscut” ori „parochia există din vechime”, etc.

7. Fiecare preot e dator să aibă docu- mentele necesare, căci nime n'are nici timp, nici datoriță să instrueze actele altora.

8. Protopresbiterul numai dacă are pa- rochie are a fasiona. Că un atare să va sub- scrie numai „paroch” ori apoi „paroch și protopresbiter”, este indiferent.

9. Dacă într'o parochie sunt mai multe parochii, pentru fiecare să se însemne veni- tele pe căle separate.

Monument

lui

ANDREIU ȘAGUNA.

Preaonoratul domn Mihail Cirlea, notariu public regesc și membru al congre- sului național-bisericesc, a dăruit pentru fon- dul monumentului lui Șaguna suma de 74 corône 54 fl. ér parochul Elie Popovici din Șibișelul-vechiu ni-a trimis 4 corône.

In cel mai vrednic chip vor s'erba Crăciunul bunii noștri credincioși, aducân- du-și aminte de colecta pentru fondul Mo- numentului lui Șaguna și adunând contribui- ri pentru acest fond!..

Revistă Bisericească.

Decanul prelaților ortodoxi.

Patriarul grec din Alexandria, So- phronius, și-a celebrat acum de curând a sută aniversare a născerii sale.

Acesta este decanul înalților prelați or- todoxi din lumea întrégă!

El și-a păstrat toate facultățile oficiose la ocaziuni solemne, și vocea sa încă e tot așa sonoră ca acum 60 de ani. Mai mult, acest bătrân centenar întreprinde în toți anii o lungă călătorie peste mare, spre a petrece lunile de vară în insula Leros, în archipe- lagul turcesc al mării Egeice.

Înainte cu câțiva ani patriarchul Soph- ronius si-a celebrat a 70-a aniversare a sfințirii sale ca preot și a 65-a ca episcop.

Țarul Nicolae II. are mare stimă câtră acest venerabil prelat, pe care l'a cunoscut, când era Țarevici (prinț moștenitor), când cu trecerea sa în Egipt, în călătoria în ju- rul lumii.

Cu ocaziunea aniversării sale centenare, Sophronius a primit un cadou dela Țarul, o sumă însoamnă, patriarchul fiind șerac, cu o scrisóre foarte afectuoasă dela cancelaria im- perială.

Limba română

în dieta provincială a Bucovinei.

Parlamentul Austriei e așezat, precum se știe, pe temeiri mult mai liberale, în în- țelesul bun al cuvântului, decum e așezat în jumătatea de dincóce a monarhiei, în Un- garia.

Chiar în parlamentul central din Viena, fiecare deputat are drept a rosti discursul seu la ori-care chestie, și în limba sa maternă, adecă în limba poporului din care face parte și a căruia interese le reprezintă în parla- ment.

Vorbirea are să fie ascultată cu res- pect, dar biuroul, notarii, nu-s datori a pe- trece la protocol decât vorbirile rostite în limba germână.

În dietele provinciale asemenea fie- care deputat are drept a vorbi în limba sa maternă.

Deputații români bucovineni au, firesce, și ei acest drept, dar nu s'au prea folosit de el, ci au parlamentat tot numai nemțesece.

Abia din când în când se afla câte un deputat, care să facă us de dreptul limbii române, tocmai cât să nu se uite.

În ăstan însă se semnalază o pornire mai laudabilă.

Mercuri în săptămâna trecută la ôrele 11 s'a deschis în mod solemn dieta provin- cială a Bucovinei, prin președintele țerii ba- ron Bourguignon, și sub președința ma- reșalului țerii Iancu Lupul.

Președintele țerii a comunicat înaltei Case deja la deschidere, deciziunea M. Sale Impê- ratului, prin care este numit deputatul dietal dl Iancu Lupul de Mareșal al țerii, și deputatul dietal Dr. Rott, locțiitor.

După acesta comunicare i a cuvântul mareșalul țerii dl I. Lupul și rostește un dis- curs în limba germână, iar deputații români au fost salutați cu frumoșe cuvinte rostite în limba română. După vii strigate de „Tră- ăscă”, a salutat deputații și în limba ru- sescă.

La, cetirea în aceeași ședință, a formu- lei promisiunii solemne, răspund toți deputații români cu cuvântul „promit!”

Președintele țerii cere cuvântul pentru a ceti în limba germână mesagiul im- perial, care este ascultat în mijlocul celei mai mari atențiuni. Mesagiul redigiat în limba română l'a cetit cons. gov. Balmoș, iar cel rusec cons. gov. Sirzystie.

Astea ca momente vrednice de remar- cat din ședința primă, ca respectare a limbii românești în dietă.

În ședința a dâua, foarte cercetată, ne spune „Patria” din Cernăuți, că au fost mo- mente dór și mai remarcabile.

Fiind la ordinea ălei verificărilor ale- gerilor pentru dietă, așeri făcute și acolo cu mari siluiri contra Românilor, a cerut în- tre alții, cuvânt și cunoscutul brav Român Dr. Popovici.

„Președintele — spune „P” — acordă cu- vântul d-lui Dr. George Popovici. Un moment

liniște. Simpaticea figură a deputatului nostru cucerește deja în primul moment întregul auditor. Cu voce sonoră începe Dr. Popovici românește discursul seu. Deja la cuvintele „Înaltă cameră” isbucnește auditorul în aplauze, încât președintele este necesitat să admoneze publicul!

„Dl Dr. Popovici declară în magistra- tul seu discurs, că nu pôte vota pentru va- lidarea mandatelor ce urmază, căci ingerența ilicită a guvernului a împedecat validitatea voinței libere a alegerilor.

„Iar' după ce afirmă dreptul lim- bei române, continuă în limba germână, ca să fie înțeles și de aceia cari nu știn românește.”

Dese aplauze și întreruperi aprobătore au subliniat discursul adevărat magistral al d-lui Dr. G. Popovici.

Urmază dl Dr. Iancu cav. de Flondor, care de asemenea își întroducere discursul seu românește!..

Etc.

Nu putem decât să felicităm și noi, de-aici din depărtare, pe bravii deputați ro- mâni, pentru bunele hotăriri la cari au re- venit, de a cere și a face să fie respectat drep- tul iubitei limbii românești și în dietă, și peste tot locul.

Din ROMÂNIA

(Crăciunul în București). Joi, 24 De- cembre în ajunul Crăciunului, la ôrele 12 din ăi, I. P. S. S. Metropolitul-Primat al Româ- niei, înconjurat de înaltul cler, a mers la Palatul Regal cu sfințele icône și în prezența MM. LL. Regelui și Reginei, de față fiind Cur- tea Regală, a făcut rugăciunile obicinuite în aju- nul Născerei Mântuitorului.

(Mișcarea între învățători). În ăile de 28, 29 și 30 Decembre n. va avea loc în Ploești un congres al învățătorilor. Scopul acestui congres e să contribue la unifica- rea tuturor revistelor pentru învê- țământul didactic rural, și înființarea unei asociațiuni între toți învêțătò- rii. Se vor discuta apoi în acest congres și mai multe alte chestiuni, ca ideea unificării școlilor normale, chestia școlilor de adulți și a celor complimentare, precum și alte ches- tiuni cari interesază învățământul rural.

(Dela Ateneul Român). Duminecă sara a fost iarăși o conferență la Ateneul Român din București. Dl St. Velescu și-a desvoltat con- ferința despre „Poezii contimporani”.

Publicul numeros a aplaudat des pe conferențiar, care a arêtat diferența dintre poezii de talent și versificatori, și cauza pentru care lumea s'a desgustat de a citi poezii. Cu cât numărul versificatri- rilor crește, cu atât dragostea citirii des- crește.

Apoi dovedește cât de importantă e poezia pentru un popor, și cum declinând poezia declină și sentimentele, se perde și limba.

(Un strălucit atelier de pictură). Ateli- rul cunoscutului nostru pictor Pascaly, este de câte-va ăile asediat de iubitorii de pictură, cari se duc să admire nouele lucrări ale ta- lentatului portretist.

D. Pascaly a făcut câteva portrete noue, admirabil reușite, și anume a dlor N. Popo- vici, Al. Dinga, a reposatului Evlogie Gheorg- hieff și câte-va nuduri de o rară frumusețe.

Bucuria voluntarilor.

Avansarea voluntarilor cari și-au îm- plinit în toamnă anul de serviciu, a apărut deja în fôia oficiosă a armatei. Sunt foarte mulți tinerii cari au primit ca dar de „anul- nou 1899” porté-épée ul de aur sau distincția de cadeți locțiitori de ofșeri, ori cel puțin cadeți în rezervă. Și anume ofșeri în rezervă au fost avansați dintre voluntari 1844 înși aspiranți de ofșeri 845.

Printre lungul șir de avansați, aflăm și vre-o 70 de nume românești, în următórele grupe:

La infanterie au fost avansați la ra- Ńul de sublocotenenți în rezervă următórii Români: Ioan Păcurariu de la regimentul 63

ca să împlinească birul, iar tu șermanul, cu ochii în lacrimi nu vei putea face nimic, căci puținul luat din vânădarea ei, va sluji drept plată cărmuitorilor, celor cari conduc țara, celor cari își pun legi. Și mai târziu, la bă- trânețe, casa, miserabilul têu adăpost, va că- dea peste tine arđând în flăcări, care gol și bolnav nu ai putut fugi. Focul te va prefăce în scrum, iar peste tine și tot al têu, câni sal- tului în câte-va nopți de-a rëndul, vor urla a cobe și pusti, ađi la tine mâne la veci- nul têu. . .

Vântul dușman și înțețit, suflă mereu spărgând beșica de bou din feréstă, lupta lui de cu séră. Cele două ursitori, pređic înainte numai nenorociri și suferințe micului copil, viitorul stîlp șubred... al unui ném și mai șubred ca el.

Acum și cea d'a treia ursitóre vine la rënd, ursind:

Tu căđutul sub bléștêm, gonitul, ur- mărutul în tot locul, gol, nehrănit, ros de bóle și de vițitul desperărei — eu am mila de tine, sînul meu îl voi deschide ție, că tu- torul acelor care perđând speranța nu nu- mai în cei ce și ție semeni lor, ci și în cer, în dreptatea celui drept între toți,—eu te pri- mesc la sînul meu cald, își dau din cornul belșugului meu, adăpostindu-te, hrănindu-te, și

încăldindu-te la razele de foc al unui Sóre... al căruia răsărit nu va fi daparte. Nu vor mai trece nici multe răsărituri, nici multe apu- suri de sóre, și își pređic ție că va suna ceasul atât de mult așteptat de cei oropsiți de sórtă, Sórele celor care strigă desperați lovind cu ciocanul în inima pă- mântului, ca să scótă argint pentru cei bogați, Sórele celor care sapă d'asupra, frên- gend tășișul ôțelit în pământul uscat, fără ca el să le dea nimic. Și acel sóre nu va fi ca acesta care luminează pe unii prea mult, lăsând pe ceialalți în negrul întunerec... Nu... Rađele lui puternice vor lumina peste tot și pentru toți, până în adêncul pământului, gonind prin lumina lui, pe frații voștri de acolo la supra- față, ca dându-vê mâna cu toții, să luptați pentru drepturi egale, și cel puțin — dacă nu veți fi voi fericiți... vor fi copii voștri.

Sêracul, slabul și pipernicitul copil, abia la acesta ursire... a putut să zimbescă, în lo- cul țipetelor, și s'adormă înainte... să dormă somnul nesciutor și nevinovat al noului născut.

C. I. Albescu.

Balada ochilor.

Sbóră dorule mereu
Peste lumea asta mare!
Pân' te-i perde 'n a ei zare
Te-oi urma cu gândul meu,

Și pe drum, pe unde treci,
De-i vedea doi ochi albaștri
Licărind, ca tainici astri,
Nu te 'ncrede 'n ei, — sunt răci!

Iar de te-or privi cu drag,
Melancolici, ochii verđi,
Nu-i iubi, căci — o s'ei pierđi
Uită-i, dorule pribeg!

Tainici, dulci, dar ne-pătrunși
De-i zări doi ochi căprii,
Nici pe-aceia nu-i iubi!
Sunt frumoși, dar — sunt ascunși.

Ochii negrii plini de foc
De te-ori dogori? Pe drum,
Nu te teme nici de cum!
Ochii negrii 's cu noroc!

Sbóră 'n lume, dor pribeg,
Și de te-or privi cu drag
Sê iubeshi ochii de foc:
Numai ei aduc noroc!

George Gr. Cair.

Eugen Bosniac dela reg. 96, Octavian Vasu reg. 31, Valeriu Damșa 61, Aurel Florea 64, Constantin Căciulă 43, Ioan Pricu 50, Augustin Straițariu 31, Ioan Coțofan 63, Emil Cantor 10, Alexandru Mureșan 37, Eugen Fodor 46, Stefan Petrilla 34, Theodat Halip 41, Mihail Magherușan 31, Rolumus Pop 51, Maximilian Cantor 3, George Dimba dela batallion de vânători 28, Ioan Harabașa 50, George Mureșian 62 și Aron Suciuc 62.

La cavalerie: Constantin cavaler de Onciul reg. hus. 14.

La artileria de câmp: Alexandru Barna reg. 18, Iulius Iacob 8, Vincențiu Perian 23, Rudolf Iordan 2, Iustin Miron 35, George Ciurcin 20, Valeriu Gaiția 36, Vasilie Arjoca 21, și Pompeiu Dragoșiu 3 (la artil. de cetate).

Aspiranți de oficeri:

La infanterie: Nicolau Tanco 31, Aurel Chicomban 64, Iosif Angelina 64, Aurelian Halip 41, Victor Munteanu 50, Modest Sbiera 43, George Morar 63, Cornel Papp 43.

Lt artileria de câmp: Florian Tofan 33, Paul Bude 1 și Virgil Cioban 7.

Cadeți în rezervă:

La infanterie: Afilon Popovici de la reg. 27, Sebastian Vlad reg. 40, Aurel Nistor 27, Atanasie Roșianu 50, Ioan Crișan 101, Dionisie Cimponeriu 86, Iosif Boțian 31, Ioan Pora 44, Demetriu Voinea 50, Valer Nicôră 33, Alexandru Danescu 101, Anton Papp 32, Emil Dan 31, Stefan Man dela bat. de vânători 1, Iulius Szabó 84, Albin Brabetț 53, Iosif Spinar 99, Victor Stoian 2, Victor Pap 31, Benjamin Szabó 38, Aurel Crișan 33, Vincenț Lușca bat. vên. 9.

La artileria de câmp: Donisie Roman 36, Adrian Cristea 36, Nicolau Stoia 7, George Dubleș 12, Basil Crișan 35 și Paul Timar 6.

Noutăți.

Crăciun frumos. După Crăciunul cu zăpadă de 2 degete și ghiță, a apusenilor, au urmat zile moi, cât se topise, se făcuse tină, și noi aveam teamă că vom avea vreme urfă pe al nostru Crăciun. De ieri dimineță însă a început de nou să ningă, fulgi mari și frumoși, a nins ați nopțe și ninge ați în ajun, așa că, cu voia lui D-deu, o să avem și noi „Crăciun alb“ frumos, așa cum și-l doarește toți creștinii Crăciunul!

Să-l petrecă în pace și veselie iubiiții noștri cetitori!

Altă pildă bună dată de bravii conducători ai școlilor noastre din Brașov. „Gazeta Trans“ serie, că ați, Joi, sêra în ajunul Crăciunului, studenții români de acolo, împărțiți în grupe sub conducerea câte unui profesor, vor umbla la colindat pe la familiile române din Brașov.

Darurile eventuale, ce s'ar face cu ocaziunea acêsta, vor fi destinate pentru proiectata masă a studenților!

Personal. Cu vie bucurie am aflat, că starea Ilustrului Domn *Alexandru Mocsonyi*, s'ea îndreptat spre bine. Medicul Dr. *Elischer* din Budapesta, chemat anume, la Sibiu a constatat, că este eschisă agravarea bôlei, dar Hus. Sa este reținut mai multe zile în pat. Dorim cea mai grabnică îndreptare.

Conferența VI în Seliște a fost ținută Dumineca trecută de dl inv. *Iuliu Crișan*, cu subiect din istoria națională română. Splendid reusită. Vom da raport. Deocamdată cu acêsta s'ea încheiat prima serie a conferențelor.

Krivány a băgat spaimă nouă în Aradani. În loc să se bucore că l'au prins, patrioții s'au gânduri! Căci pân' acum, în lipsa lui, aruncau tôte numai în căra lui singur, dar acum el va face descoperiri noută, căci numai singur d'or nu putea el fura așa bine să nu-l prindă nime! Unul dintre principalii bănuți cu „neglijență“, care a și fost suspendat pentru-că n'ea controlat cum să cade, — și-a luat deja tãlpășita dela Arad, și pe când vine Krivány, nu mai e el!

Concert și teatru. „Reuniunea sodalilor români din Sibiu“, invită la *Concertul* împreunat cu teatrul și joce, ce se va arhangia Sâmbătă, în 2/14 Ianuarie 1899 în sala cea mare dela „Gesellschaftshaus“. O parte a evenimentului venit curat este destinată fondului veduvelor și orfanilor meseriașilor români din Sibiu lipsiți de mijloce. Incepând la ôrele 7½ sêra. Prețul de intrare: de familie (3 persoane) 1 fl. 80 cr., pentru domni 1 fl., (membrii Reuniunii 80 cr.) dame 60 cr. Bilete de intrare — sêra la cassă.

Program:

I. Concert. 1. „Cu respect vè salutăm“, cor de dame, de I. Wiest. 2. „De-ar fi vèntul“, cor bărbătesc de I. Vorobchievici. 3. „Acorduri amorôse“, cor mixt de K. Frühling. 4. „Noptea“, quartet dublu, melodie franțuzescă. 5. „Marșul țigaretelor“, cor bărbătesc de Neubner. 6. „Stăncuța“, cor mixt de G. Musicescu.

II. Teatru: „Iorgu dela Sadagura“ sêu „Nepotul îi salba dracului“ comedie în trei acte de V. Alexandri, predată de persoanele dl George Muțiu, dl Demetriu Axente, dl Nicolau Stroilă, dl Ioan Bologna, d-na Elisaveta Ciontea, d-sora Maria Costea, dnii Mihail Simoneti, Demetriu Baltes, Ioan Stanciu Ioan Părău, Stefan Duca și Nicolau Stanciu. După piesă se jôcă „Călușercul“ și „Bătuța“ de 12 tineri meseriași. Urméază joc.

Dreyfuss adus în Franția. Sê vorbește că o corabie ar fi primit îndrumarea de a sê abate la țermurii insulei Dracului și a lua pe Dreyfuss, spre a-l aduce deja în luna lui Ianuarie curent, în Franția.

Petrecere în Sibot Concert împreunat cu declamare și teatru va arhangia corpul învățătoresc din Sibot (tractul Orăștiei) Duminecă, în 27 Decemvrie st. v. 1898 (a treia zi de Crăciun) în edificiul școlar. Venitul curat este destinat pentru sporirea bibliotecei școlare.

Programa: I. Concert și declamări: „Sunt vênător“, exec. de cor; „Sună buciumul“, esec. de cor; „Țiganul împèrat“, anecdotă de Th. Speranța, declamată de Avram Budoiu; „Fôie verde de trifoiu“, de I. Popoviciu, exec. de cor.

II. Teatru: „Sărăcie lucie“, comedie într'un act de Iosif Vulcan, predată de persoanele: dl Teofil Crișan, d-sora Lucreția Moisiă, dnii: Ioan Samoilescu, Simion Secărea, Iosif Zaharie, și Avram Budoiu. După producțiune dans.

Môrte. Danața Bucorovic, mări-tată Dr. Nicolae Popoviciu, în a încetat din viață la 21 Dec. v. Vêrșet în etate de 22 ani după o tericită căsătorie de abia 10 luni. Fiei țêrana ușor!

S'a sfișit!.. comedia sau mai drept d's tragedia lui Matasich-Keglevich. Sâmbăta trecută i-s'a publicat judecata tribunalului militar din Zagrab, prin care îl osândeste la degradare și temniță 5 ani. L'au degradat îndată și l'au transportat deja în temnița grea militară din Moelersdorf. Matasich fusese adjutantul principelui Filip de Coburg și acolo făcuse cunoștința aventuriei fice de rege, pe care o iubi, și care l'au dus acolo unde îl vedem ajuns.

Greșala fatală. Primarul din Sanda (Ungaria) băgase de sêmă că un hoț îi umblă în camără și-i șterge bine bucăturiile cele bune de acolo. Dar nu-l putea prinde. Zilele astea, venind pe însarate acasă, când întră în curte, tocmăi vèdu că o figură de om s'ea strecură în camără lui. Ah, e bine, își dîse! Și iute tugi după pistol. Merse și deschise încet camără: iac ômul chiar se aplice într'un colț, sigur ca să ie ceva sê-l tôce! Ca s'ea n'aibă însă acela vreme, birăul desperat strigă. Aha! Te-am prins tâlharule, nu-mi mai scapi! — și repede descărca pistolul asupra lui. O sbierătură grôznică și hoțul căzu jos. Veniră cu lumina, și spre spaima tuturor vèdură că împușcatul e însuși copilul mai mare al primarului, care umbla s'ea pue în colț în camără o batea de șoreci! S'a trimis în grabă după doctor. Doctorul a spus că rana e grea, dar are nădejde s'ea scape pe nenorocitul copil de môrte și pe nenorocitul părinte de mustrea sufletescă de a-și fi omorât un fiu.

Anarhiștii temuți. Conferența contra anarhiștilor, pare că rămâne fără nici un rezultat. Belgia și Holanda, precum se telegrafiază din Bruxella cu data 2 Ian., au declarat că nu s'ea alătura la hotărârile și represionile contra anarhiștilor, luate în conferența din Italia. Iar dacă aceste țeri nu primesc a lua măsurile, temându-s'ea, s'ea vede, s'ea nu înverșuneze la extrem pe numeroșii anarhiști din ele, — tot planul cu represaliile rămâne baltă, căci numai așa s'ea speră a avea urmări dacă tôte țerile puresc la fel.

Unde e Zola? Că fuga-i rușinosă dar e sênătôsă, iac o dovedî și marele romancier Zola!. Decând cu judecarea la temniță și fuga din naintea judecății, s'ea scris că Z. e în Croația, ba cu-i în Londra, ba că-i într'un sat lângă Londra, — căci romancierul cel mare s'ea făcut atât de mic de frica temniței, încât nu s'ea mai putea afla prin cele țeri ale Europei, cum nu poți afla un ac într'un car de pae. Dar acum s'ea spune că tot i-au dat de ufnă. A mai prins curagiu vèdend că chestia Dreyfuss nu mai e așa primejdiôsă, și s'ea dat că unde e în Milano. Despre multe ci-că vorbește, numai despre un lucru nu mai are nici o părere: despre chestia Dreyfus!.. I'a însuflat respect, cât nici cu o vorbă n'ea mai atinge!

Durerea lor pentru noi.

Cetim în *Revista Economică*, „Nemzeti Szemle“, organul alianței naționale („Nemzeti Szövetség“) consacră în fiecare număr o rubrică stabilă, naționalităților din țêra, și îndeosebi și Românilor. Într'un număr dela finea lui tr. se ocupă cu băncile românesce, și spune că din incidentul faimosului discurs al directorului „Economului“, — discurs care, după-cum seim, nici nu s'ea rostit, — a căutat s'ea se informeze asupra „direcțiunii politice“ a institutelor nôtore, și deosebi asupra chestiunii, dacă este adevêrat că băncile românesce acôrdă împrumuturi cu cea mai mare prevenire la proprietari maghiari, ca la cea mai mică întârziare din partea acestora s'ea aducă licitațiune asupra averii lor și s'ea împartă apoi la „coloni români“. Nemzeti Szemle“ spune, că cu tôte silințele ce și a dat, nu a putut afla datele necesare, fără de cari, dîce, tôte lamentațiunile sunt vorbe gôle. Insistă deci, ca s'ea se constate pe cale oficială, că de fapt, cât pămènt maghiar a trecut în mâni românesce? Noi din parte-ne regretăm că „Nemz. Szemle“ n'a cerut informațiuni la locurile cele mai competente, anume la institutele nôtore de bani, pentru-că pe acêsta cale puté afla că institutele nôtore, într'adevêr acôrdă împrumuturi cu cea mai mare prevenire la proprietari maghiari, ca și la alți petenți, a căror avere dă acoperirea și siguranța necesară, și că îndeosebi mulți proprietari maghiari au fost scăpați prin institutele nôtore de ruina totală, la care au fost aduși de bănci maghiare! Mai departe ar fi putut aduna o arhivă întrégă de infinite cereri maghiare pentru respirii, cari forméază o specialitate particulară a clientelei maghiare a băncilor nôtore, și cari până acum au fost considerate și încuviințate cu o indulgență, ce — drept vorbind — nici nu se mai potrivește cu caracterul băncilor moderne. Dacă cu tôte acestea, proprietatea de pămènt a Românilor a crescut în contul proprietății maghiare, — și noi credem că într'adevêr a și crescut, — atunci cauza acestui fenomen nu este a se căuta în nisece pretinse apucături ale unor bănci, cari nici când nu vor puté altera starea proprietății unui întreg popor, ci exclusiv numai în superioritatea vitalității și hârniceii economice a elementului care cucerese proprietate în contul celui-lalt. Astfel înțeleg și interpretéază s. ex. conlocuitorii noștri sași faptul, că Români cuceresc teren în contul lor, și caută s'ea și apere și conserve starea proprietății lor naționale — nu prin defăimarea băncilor românesce, ci prin întărirea economică a propriului lor element.

Notiță Literară.

„Gânduri și Vise“, versuri de George Murru, 1898, Iași, Tipografia H. Goldner.

Intorci cele douë file cari forméază co-pertele volumului de versuri și dai de o pagină albă, la mijlocul căreia sunt scrise aceste douë cuvinte duiose: Mamei mele. E dedicația, și într'ênsa e simbolsiată tótă poesia volumului.

Căci tot volumul pare scris sub lumina dragostei de singura ființă care nu minte în iubirea ei, care nu te uită nici odată, și a căreia întrégă viață ești tu, fiul ei.

„Mama“ e simbolsierea întrupată a tot ce are mai duios și mai „dulce“ inima ome-nescă; e tótă gingășia sufletului.

Sensația pe care ți-o dă auzirea acestui cuvênt, e nota caracteristică a întregului volum al dlui Murru: aceeași melancolie ușoră aceeași tristeță; aceeași dragălașie și gingășie de sentiment.

Stăpânit e al meu suflet
De-o durere ne'ntelăsă,
Sufletu-mi e bietul mire
Și durerea mi-e mirésă.

Cele mai frumoșe versuri sunt acelea inspirate de iubire.

Mi-e gândul un scufundător,
Iar inima-mi este o mare;
Din fundul ei de câte ori
A scos mărgăritare!

Și eu unei femei le-am dat —
Ea n'ea știut și-a ris de mine;
O, Crist, de ce n'am ascultat
Cuvintele-ți divine?...

se întrébă poetul, reamintindu-și cuvintele Mintuitorului: „nu aruncați mărgăritarele“...

Și, mărgăritare sunt aceste versuri minunate, inspirate de acelaș etern sentiment:

Ochi frumoși, ochi blândi, cucernici,
Vrajă dulce și amară,
Lacrimi gemeni, ce restrângeri
Cerul sfânt de primă-vară.

Inima-mi spre voi se 'ndreptă —
Cum rânitul cerb, când môle,
Ars de sete se tirăște
Lângă recile isvóre!

Volumul se sfișrește cu o parte mai veselă. Sunt vr'o trei-deci de anacreontice; risul e însă și aci stropit de lacrimi.

Am băut paharul dulce,
Nu de setea de beut,
Ci spre-a pierde griji și gânduri;
Griji și gânduri am pierdut.

Inima-mi rămase numai
Ca un jar aprins mi-ardea;
Ah! am vrut atunci de-odată
S'o pot pierde și pe ea!...

Și în aceste versuri cătă simțire și cătă sobrietate:

Astfel poruncit-au deii:
Mintea s'ea o dai științei,
Sufletul s'ea-l dai credinței,
Inima s'o dai femeii.

Limba e românească și alésă; ritmul versului numai, căte odată e cam greoiu.

Ca impresie generală volumul dlui Murru, e unul din puținele bune pe care le avem de căți-va ani. E cartea pe care trebuie s'ea cetești într'o nopțe de iarnă, când focul arde în sobă și în suflet ți-adie doruri vagi, când te cuprinde nostalgia dulce de ființele care au rëmas departe și în spațiu și în timp.

(„Flora Albastră.“)

VARIETĂȚI

Ce prânzeste regina Angliei la Crăciun?.. Regina Victoria încă tot după obiceiul vechiu englez își serbêză Crăciunul. Deja cu sêptemâni înainte merg bucătarii la Windsor și pregătesc prânțul pe ziua de 25 Decembrie.

Cea mai favorită mâncare a reginei e Plum pudding, un fel de aluat, pregătit cu mare aparat. Se ferbe într'o căldare uriașă; bucătarii mestecă tótă ziua marea cantitate de rum, madeiră, etc. Ragout-ul încă dă mult de lucru, căci și acesta se pregătește după o rețetă veche, încă de pe timpul lui Ioan I. Altă mâncare e rosbef-ul, a căreia pregătire iarăși e forte migălôsă. De dimineța până sara se ferbe carnea grasă de vită; când apoi este gata, o presară cu ridichi de lună, tăiate cu monogramul reginei. Nici când nu lipsese de pe masa Crăciunului capul de mistref. Acesta de regulă îl primește regina, dela împèratul Germaniei, sau dela regele Saxoniei. Cadourile de Crăciun constau numai din delicatose simple. Țarul Rusiei trimite pește tok, marele duce de Meklenburg-Schwerin pastete din ficat de gâscă, împèratul nostru 12 sticle de vin, producție din vii proprii.

La tribunal.

Președintele: Ești acuzat că ai înșelat pe dl Vasilescu la vênđarea grădinei d-tale, și de-asupra i-ai tras și două palme.

Acuzatul: Așa era învoiala d-le președinte.

Președintele: Ce fel?

Acuzatul: Ei bine, așa, că mă învoiesem cu domnul ea, pentru prețul plătit s'ea dau 10 stângen și 2 palme; ei bine, i-am 10 stângen din grădina și după aceea două palme.

Poșta redacțiunei.

Tuturor cetitorilor noștri:

Serbători vesele și fericite!

El. M. C. în O. m. Colinda, mai ales cea dîntăi, am fi publicat'o bucuros, fiind forte interesantă, dar s'ea fi avut cu o săptămână două mai în post. O vom rezerva pentru altă-dată.

Cartea dorită ți-o procură ori-care librărie.

Din ori-ce librărie se poate procura scrierea premiată a consilier. în med. Dr. Müller, apărută în a 30-a edițiune despre

sistemul nervos și sexual turburat.

Espediție franco pentru 60 cr. în mărci postale.

Curt Röber,
Braunschweig.

[5] 47-49

In Tipografia și Librăria archidieceșană, Sibiu, se află de vândare

Protocolul congresului

ordinar și eștraordinar național-bisericesc
al

metropoliei gr.-or. române din Ungaria și Transilvania,

convocat la Sibiu pe 15/27 Octombrie 1874 pentru alegerea de metropolit.

Prețul 1 fl.

„Dotățiunea Clerului“.

(Avis preoțimei noastre.)

Este știut, că **articolul de lege XIV. din 1898 despre întregirea venitelor parohiale**, intră în valoare cu 1 Ianuarie n. 1899. Corporațiunile noastre competente încă nu s'au pronunțat asupra acceptării sau neacceptării sumelor oferite din partea statului, ca întregire, căci legea este facultativă. Fiind timpul înaintat, Consistoriul archidieceșan trimite în zilele acestea blanchete nouă pentru adunarea datelor privitoare la venitele sigure ale singuraticelor parohii, ca astfel să se pōtă judeca pe base de date temeinice. Ca să se pōtă purcede în chip corespunzător la umplerea datelor de lipsă și să se pōtă induce tōte fără eventuala păgubire a celor îndreptățiți, este fără îndoială necesar, ca se cunōscă toți parohii,

legea însași,

în tōte amănunțele ei. În scopul acesta a tradus dl Dr. *Elie Cristea* acest articol de lege, pe care îl recomandăm în atențiunea tuturor, pe cari îi privesce. Traducerea a apărut în tipografia archidieceșană și se pōte procura cu prețul de 20 cr. + 3 cr. pentru porto, atât dela traducător, cât și dela librăria archidieceșană.

In Tipografia și Librăria archidieceșană, din Sibiu, se află de vândare

calendare block de părete cu stilul vechiu și nou (edit. de România) à fl. —.60
calendare block cu stilul nou à fl. —.50

Calendare pentru însemnări după săptămâni (Wochen-Vormerkkalender) à fl. —.75

Calendarul revistei „Lumea ilustrată“ pe anul 1899 à fl. —.60

Impodobesce-ți casa ta!

Important pentru fle-cine!

2 tablouri de iubileu: Tabloul Maiestății Sale regelui Francisc Iosif I. și tabloul Maiestății Sale odinioară regina Elisabeta în colori de oleu, 58 cm. înalte și 45 cm. late sau

2 icōne aquarel în esecutare fină, reprezentând după alegere: peisagiuri, vênat, pōme sau scene din piese teatrale etc. etc.

Tōte tablourile în rame elegante!

și

1 orologiu de părete fōrte fin lucrat, cu păreți de metal nickelit, cu plată pentru arătarea órelor din sticlă, arătătoare de óre, minute și secunde. Merg 30 de óre.

La oaltă pentru fl. 2.80.

[220] 1-3

Deposit de icōne concesionat de înalta locotenentă ces. reg.

I. Knopf, Viena II/3, Brigittenauerlande Nr. 10.

Espediție pe lângă trimiterea sumei sau cu ramburs.



JULIUS ERÖS,

firmă improtocolată la tribunalul comercial reg. ung.

Magazin

de orolōge, juvele, tot felul de articole de aur și argint.

Orologiu de buzunar remontoir-nichel	dela	2.50	până	6 fl.
Orologiu de buzunar remontoir-argint	„	4.50	„	10 „
Orologiu de buzunar remontoir veritabil argint-tula, cu părți de aur	„	9.—	„	15 „
Orolōge pentru dame din aur, veritabil de Genf	„	12.—	„	35 „
Orolōge pentru domni din aur, „ „ „	„	20.—	„	80 „
Deșteptător din nichel, marcă fină „ „ „	„	2.—	„	3 „
Orolōge cu pendul franc., cu resare, în cutii frumoșe	„	5.—	„	15 „
Orolōge cu pendul vieneze cu ponduri	„	14.—	„	35 „
Orolōge de părete diferite modele	„	2.—	„	15 „
Lanțuri de gât pentru dame, de aur	„	6.—	„	20 „
Lanțuri de orolōge pentru dame, de aur	„	9.—	„	30 „
Lanțuri de orolōge pentru domni, de aur	„	20.—	„	70 „

Inele de aur de tot felul	„	2.—	„	12 „
Inele de aur cu diamant veritabil	„	6.—	„	25 „
Inele de aur cu brilliant veritabil	„	12.—	„	150 „
Inele de aur cu brilliant imitat	„	3.50	„	6 „
Cercei de aur de tot felul	„	2.—	„	6 „
Cercei de aur cu diamant veritabil	„	6.50	„	40 „
Cercei de aur cu brilliant veritabil	„	23.—	„	250 „
Cercei de aur cu brilliant imitat	„	3.50	„	6 „
Brățare de aur de tot felul	„	10.—	„	20 „
Broșe de aur de tot felul	„	6.—	„	20 „
Lanțuri de orologiu și de gât din argint	„	1.—	„	4 „
Cercei și inele de argint	„	—80	„	2 „
Brățare și broșe de argint	„	—80	„	5 „

Juvaere de tot felul dela 15 cr. (preț de facon) până la 15 fl., precum și amulete, ju-ju-uri, lanțuri, brățare, medalii, broșe, ace de cravată, tabachiere și țitōre de țigarete, tacâmuri, chibritelnițe, sugarete, nasturi de manșete, etc.

Fiecare obiect de aur sau de argint e examinat și probat **din oficiu** și pe **fiecare bucată** se pōte vedea exact proba oficiōsă (marca oficiōsă); eu garantez în scris pe **doi ani** pentru mersul bun al orolōgelor mele. — **Tōte comandele** le efeituesc imediat, pe lângă rambursă sau trimiterea anticipativă a prețului, cu îngrijire. — **Reparaturi** de tot soiul se eșcută bine și consciențios.

Rugându-mă pentru numeroșe binevoitōre comande semnez cu deosebită stimă

JULIUS ERÖS,

Strada Cisnădiei 3. Sibiu. Strada Cisnădiei 3.

(Edificiul „Transilvania“.)

[216] 2-10